

[Svend Jørgensen.]

større fare for, at folk hamstrer arbejdstøj, når de skal afgive mærker. Det er da også mit indtryk, at man ude omkring i kommunalbestyrelserne forlængst har tilpasset sig efter de praktiske forhold, tilpasset sig mere efter dem end efter selve cirkulæret, og det er derfor, jeg gerne vil spørge den højtærede minister: Er det virkelig nødvendigt fortsat at opretholde denne ordning, og vil den højtærede handelsminister i bekræftende fald begrunde, hvorfor det er nødvendigt at opretholde den?

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg er ikke uenig med det ærede medlem i, at arbejdstøjordningen er en særdeles besværlig rationeringsordning. Motiveringen for den er naturligvis den store mangel på bomuldsvarer, der har præget situationen, lige siden krigen hørte op. Vi har manglet bomuldstøj, ikke blot til arbejdstøj, men også til lagner, foerstoffer, skjorter og kjolestoffer og til forskellige tekniske anvendelser. Dette medførte, at man i december 1946 lavede den arbejdstøjordning, vi har endnu. Det, man frembragte dengang, var vel nok en smule kompliceret, men viste sig dog i stand til at løse den opgave, der forelå: at sørge for, når der ikke var tilstrækkeligt arbejdstøj til dækning af behovet, at det blev de folk, der behøvede tøjet i deres arbejde, som først fik det, medens andre mennesker, som gerne ville have et sæt arbejdstøj til havebrug, eller hvad de nu ellers kunne ønske et sådant sæt til, ikke kunne få noget.

Det var mit håb og mit ønske, at vi skulle have været i stand til at ophæve denne ordning i 1949. Det har imidlertid vist sig, at man, først og fremmest fra De samvirkende Fagforbunds side, men også fra anden side, var noget betænkelig ved at skride til en sådan ophævelse. Sagen er den, at man regner med, at der til dækning af behovet af arbejdstøj kræves 2 mill. sæt pr. år. I 1947 og 1948 har vi kun kunnet klare en forsyning på 1,3 mill. sæt; der mangler altså 700 000 sæt i at nå op på de 2 millioner. I 1949 regner vi med en stigning i forsyningen på dette område, idet vi dels forsøger at sætte den danske produktion af metervarer til arbejdstøj i vejret, dels søger at forøge importen af disse metervarer. Det er imidlertid ikke lykkedes at fremskaffe sikkerhed for, at vi kan dække dette behov på de 2 mill. sæt, og derfor fandt man det bedst og fornuftigst at fortsætte med ordningen et stykke tid endnu; men jeg kan love, at vi både fra ministeriets side og fra det retningsgivende tekstiludvalgs side,

hvor både arbejdere, industri, forbrugere og handlende m. v. er repræsenteret, vil gøre vort yderste for at finde mulighed for at komme bort fra denne besværlige og tidsspildende ordning, der jo også er besværlig for kommunerne.

Svend Jørgensen: Jeg er glad ved at høre, at den højtærede minister ikke er uenig med mig i, at hele ordningen er besværlig, og jeg er også taknemlig for, at ministeren nu udtaler, at han vil være glad ved at kunne ophæve denne ordning, og håber, at den dag ikke vil være for fjern, da det kan lade sig gøre.

Jeg forstår, at det er manglen på bomuldstøj, der forårsager, at man fra ministeriets side har villet opretholde denne ordning, men jeg er ikke så sikker som den højtærede minister på, at forbruget af arbejdstøj ville stige, dersom man ophævede ordningen med kommunalbestyrelsernes attestations. Jeg tror stadigvæk på, at tildelingen af tekstilmærker endnu er så knap, at man ikke ville risikere noget større forbrug.

Jeg kan ikke undlade at udtrykke min forbavelse over, at man, når arbejdstøj er så knapt tilmålt her i landet, som det er, så alligevel — den højtærede minister nævnte det her i forbigående, og jeg har også ladet mig det fortælle fra anden side — tillader en eksport af arbejdstøj fra Danmark til bl. a. Finland. Det finder jeg højt mærkeligt, når forholdene er så vanskelige, som den højtærede minister gav udtryk for, og jeg vil gerne høre ministerens mening om, hvorvidt man kan forsvare fortsat at opretholde en eksport, når tildelingen er så knappe, som de er for landets egen befolkning.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg tror, det er rigtigt, som det ærede medlem gør opmærksom på, at der hersker en vis mangel på tekstilmærker, men i denne forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på en lille fordel ved den ordning, vi har nu, nemlig den, at det jo kun er det første sæt arbejdstøj, den pågældende arbejder betaler mærker for. De efterfølgende sæt får han uden at aflevere mærker. I det øjeblik man ophævede den særlige arbejdstøjordning og lod arbejdstøjet gå ind i den almindelige tekstilrationeringsordning, gad jeg se, hvordan man kunne etablere en ordning, hvorved de arbejdere, der behøver mere end eet sæt arbejdstøj, ville kunne få det uden mærker, og egentlig er dette jo et socialt berettiget krav fra disse arbejderes side, der jo ikke kan gøre for, at de